

slutning af Forhandlingerne (Ophold). Nærværende Forespørgsel er saaledes sluttet.

Efter Dagsordenen gif man derefter over til 1ste Behandling af Udkast til Lov, indeholdende nogle forandrede Bestemmelser i § 2 af Loven af 26de Marts 1852, angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster (Lovforslaget findes i Anhanget Sp. 480).

Da Ingen begjærede Ordet, fattes Lovudkastets Dvergang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 57 Stemmer.

Formanden: Forsaavidt Vædringsforslag maatte ønskes indgivne, bedes de afleverede i Bureauet inden imorgen Middag.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til første Behandling af Udkast til Lov, om Charlottenlund Skov skal henregnes blandt de offentlige Lysthaver. (Lovudkastet findes i Anhang Sp. 521).

Alberti: Da Finantsloven var til 2den Behandling her i Thinget, og Spørgsmaalet om den Charlottenlundste Lystkøvs Forandring i finansiel Henseende var for, udtalte jeg mig imod, at den kom til at betragtes som Statshave, og jeg skal fortsætte denne Opposition her med Hensyn til dette Lovudkast. Jeg forstaaer ikke rigtigt dette Lovudkast; det forekommer mig, at der maa være en Ufuldstændighed tilstede deri. Der siges nemlig, at Charlottenlund Skov skal behandles og henføres under Loven af 12te Marts 1852, men, naar det skal være saaledes, saa maatte der, forekommer det mig, i det forelagte Lovudkast være taget et finansiel Hensyn, saaledes som Tilfældet er i Loven af 12te Marts 1852. Der er nemlig fastsat, hvilke Betjente der skulle ansættes ved de offentlige Statshaver, og der er fastsat, hvorledes nogle af disse Betjente skulle lønnes, og der er fremdeles fastsat, at disse Statshaver skulle gjøres frugtbringende

ved Bortforpagtning og Bortleie; Alt dette savner jeg i det foreliggende Lovudkast. Jeg troer ikke, at den ærede Indenrigsminister vil faae Charlottenlund bestyret som Lysthave gratis; og jeg troer derfor ikke, at det vil være ret længe, inden den ærede Minister kommer og forlanger en Gartner ansat der, og behørig Gage til ham og senere andre Agreements; men det var det, jeg ønskede, at man allerede nu kunde vide, hvor store Udgifter Charlottenlunds Dvergang til en Lysthave vilde paaføre Landet. Jeg betragter ikke Charlottenlund som Andet, end som en kjøbenhavnff Forlystelsesanstalt; det er et Sted, hvor Folk gaae hen ligesom i Livoli og Casino, men det forekommer mig, at, naar Københavnerne skulle have saadanne Forlystelsessteder, bør de ogsaa betale dem, og jeg troer, at det vilde være meget let at faae Charlottenlund til at betale sig godt, og betale sig saaledes, at der ikke behøvedes noget Forlangende om Penge dertil, ved nemlig at stille hele Skoven til Bortforpagtning. Det stod jo i vedkommende Autoritets Magt at stille Conditionerne saaledes, at Skoven ikke tog nogen Skade derved; det stod jo i Regjeringens Magt at gjøre de landsskabsgartneriske Hensyn, som der lægges saa megen Vægt paa i Indenrigsministeriet, gjældende ved Siden af de finanstielle Hensyn, men ikke engang i Lovudkastet er der, saaledes som i Loven af 12te Marts 1852, talt om Bortforpagtning. Man kunde jo vistnok sige, at det ligger indirecte deri, at Skoven skal bortforpagtes, men det vilde dog være ønskeligt, at der, da der dog til Syvende og Sidst bliver Tale om Pengespørgsmaal, allerede nu var fremsat Noget om, hvorledes man vilde skaffe Penge tilstede ved Skovens Anvendelse. Jeg har ikke talt om det efter min Mening Urigtige i at gjøre en saadan Skov til Landsskabskøve og forøge Antallet af de Landsskabskøve, der bleve pressede os paa ved Loven af 1852; jeg troer, at, hvad der dengang blev sagt imod Fredensborg Skovs Dvergang blandt Lysthaver og de derved forarsagede Udgifter, gjælder omtrent i enhver Henseende ogsaa med Hensyn til Charlottenlund.